Свято рідної мови

Учень. Мова кожного народу неповторна і – своя.
В ній гримлять громи в негоду, в житі – трелі солов'я.
Учениця. На своїй природній мові і потоки гомонять.
Зелен - клени у діброві по-кленовому шумлять.
Учень. Солов'їну, барвінкову, колосисту – на віки –
Українську рідну мову в дар дали мені батьки.
Учениця. Берегти її, плекати будем всюди й повсякчас,
Бо ж єдина – так, як мати – мова кожного із нас.
Виходить мова в віночку.

Мова. Я – наука непроста, хоч і цікава,
В королівстві я живу слова і забави.
І в свою майстерню мовну,
Доки ви зі мною,
Мовних скарбів пребагато
візьмете з собою.

Гра «Ми - українці»(так чи ні)

Живемо ми в Україні?
І пісні в нас солов'їні?
А лісів у нас багато?
А народ у нас завзятий?
В Україні завжди літо?
В нас найкращі в світі діти?
Чорноземів у нас мало?
В Україні люблять сало?
В Україні хлопці сильні?
В Україні люди вільні?
А дівчата у нас гарні?
А якщо сказать: шикарні?
У нас люблять танцювати?
А вночі міцненько спати?
Оберіг у нас калина?
Всі ви любите Вкраїну?

Учениця. А яка наша рідна мова? Так, українська, бо ми — українці, живемо в Україні, в мальовничому чарівному краї. Свою рідну українську мову ми всі повинні дуже добре знати, розмовляти нею чисто і правильно, тому що кожна людина, яка себе поважає, має добре вміти говорити рідною мовою.

Пісня **«Батьківська мова»** Виконують учні

Учень. Мова - це диво.
З нею людина розумна й щаслива
Знаючи мову, спілкуються люди,
Мова загине – й людини не буде.
Учениця. Як же без мови? Не уявляю!
Я щохвилини про щось та й питаю.
А коли мови не будемо знати,
Як же ми зможемо світ пізнавати?
Мова. В світі ми - люди і, правильно, діти,
Людям без мови не можна прожити.
Ще повідомити хочу вам я:
В кожній країні є мова своя.
Учениця. Кожна людина свою мову знає.
Любить безмежно її й поважає.
Рідна одним мова східна — японська,
Іншим найкраща — китайська, естонська.
Мова у світі панує англійська,
Нам найрідніша своя, українська.
У ч е н ь. Як же людині без казки і слова
Без задушевної пісні й розмови?
Думаю я, що таке неможливо.
Мова людини - це щастя, це – диво!
Пісня «**О, мово, рідна!»**
Вчитель. А казки, діточки, ви знаєте?
Впевнена, що всі ви їх відгадаєте.

1. Це маленька горошина
Принесла в родину сина.
Мав таку цей хлопець силу,
Що змію ку підкорила.
Визволив сестру, братів,
Простить зради не схотів,
То ж пішов у світ блукати,
Долі кращої шукати.
Відгадайте без підказки,
Із якої герой казки? («Котигорошко»)

2.Дівчина, хоч і кривенька,
Роботяща, моторненька,
Як гніздо її спалили,
То з качками полетіла.
Всі ви знаєте цю казку,
То ж назвіть її, будь ласка! («Кривенька качечка»)

3. Ця брехуха – і рогата,
І банькатa й бородата.
Обдурила свого діда,
Принесла в родину біди,
Хату в зайчика украла,
Жити в домі цьому стала.
Добрий рак її прогнав
І зайчика врятував.
Як же звати цю рогату
Вередуху бородату? («Коза-Дереза»)

4. Він любив пісні співати.
Від звірят усіх тікати.
Скік! Тут був, і вже – нема!
І шукать його – дарма!
Та лисичка його з'їла,
Ба! Таки перехитрила! («Колобок»)

5. Хто журавлика вітав,
Ще й кашкою пригощав?
Пригадайте-но, будь ласка,
Із якої герой казки? («Лисичка та Журавель»)

Танок « Черевички » Виконують учні

Учні. *(кожен по одному слову 15 дітей)*
Українська мова променистa,
Доступна й лагідна, весела і дзвінка.
Багата, як земля, джерельно-чиста,
І тепла, наче мамина рука.
Я вчуся нею гарно розмовляти,
Читаю вірші та пишу слова.
Ніжна, мила, світанкова,
Ясна, чиста, колискова,
Мелодійна, дзвінкотюча,
Дивна, радісна, співуча,
Лагідна, жива, казкова,
Красна, чарівна, шовкова,
Найдорожча, добра, власна,
Мудра, сонячна, прекрасна,
Солов'їна, барвінкова,
Всі разом (піднімають букви) **УКРАЇНСЬКА МОВА!**

Вчитель. Ми всі трохи зараз відпочинемо. Розминка

Два прихлопи - раз, два,
Два притопи – раз, два.
На носок, потім на п’ятку
Раз, два, три. (двічі)
Руку вліво, руку вправо
Ми танцюєм гопачок.
Раз – присіли, два-присіли.
Настрій гарний – покрутились.
І тихенько всі усілись.

Вчитель. А зараз ми з вами проведемо вправу «Поетичний дар»
Потрібно дібрати слова за змістом і в риму.

Щоб розумним й мудрим стати,
Треба рідну мову ….. (знати),
А щоб вміти говорити,
Треба рідну мову … (*вчит*и).
Знає кожен з нас чудово –
Не прожити нам без …(*мови*).
Рідна ж мова пелюсткова,
Мудра, світла…. (*світанко*ва).
І дзвенить щодня і в свято,
Бо вона така ….(*багат*а).
І така джерельно - чиста
Наша мова… (*променист*а).
Чарівна і калинова
Наша мова … (*веселков*а).
В ній такі слова чудові,
Хліб і сіль на …(*рушникові).*
В ній в віках батьки і діти,
Як без мови в світі…(*жити*)?

Пісня «Українська мова » Виконує учениця

Учень. До гарного слова нам треба звикати
Щоб мова була, як дзвінке джерело.
Подумай сім раз перед тим, як сказати,
Щоб слово твоє людям радість несло.
Щоб чарами ніжними слово дзвеніло,
Напоєне ласкою завжди було.
З добром і любов'ю від серця летіло
Й до іншого серця зі щирістю йшло.
Учениця. Так, слово кожному своє,
Багато слів у мові є.
Їх вивчити потрібно й знати,

Щоб в мові правильно вживати.
Але частенько наші діти
Не вміють чисто говорити,
Вживають суржики-слова,
І слів тих повна голова.
Вони вставляють їх в розмову.
Свою засмічуючи мову.
Учитель Молодці, діти. Ви гарно говорили про мову .
Гумор веселий до нас завітав,
Час народних смішинок настав.
Інсценізація усмішки Павла Глазового "Кухлик".
А в т о р. Дід приїхав із села
Ходить по столиці.
Має гроші - не мина
Жодної крамниці.
Попросив він:
Д і д. Покажіть кухлик той, що з краю.
Той що з боку смужка
Продавець. Да какой же кухлік здесь,єслі ето кружка?!
Д і д *{у руки кухлик взяв і насупив брови)*
- В Україні живете й не знаєте мови.
Продавець. У меня єсть свій язик, нікчему мне мова!
Д і д. Цим пишатися не слід.
Бо якраз така біда в моєї корови:
Має, бідна, язика, та не знає мови.

1.Упіймав дядько на яблуні хлопчика.
- Ти що там , шибенику, робиш? - запитує він сердито.
-Та упало ваше, дядьку, яблуко, то я вішаю його.

2. -Ти що, Іванку, робиш?
-Пишу листа Галинці.
-Так ти ж ще писати не вмієш!
-То нічого. Галинка ще не вміє читати.

3. Вчитель питає учня:
- Васю, слово «мати» якого роду?
Вася подумав і відповідає:
-Як у платті – то жіночого, а у джинсах – чоловічого.

Вчитель. Розвеселили нас смішинки – веселинки, а під гарний настрій хочеться співати.
Є душа у пісні й серденько гаряче,
Що радіє й плаче, бо вона жива!
Кажуть, ніби пісню, пісню солов'їну

Нашій Україні Бог подарував.

Вправа «Долоньки» Відгадай слова і склади його(Учні з класів -7)
У дітей долоньки з літерами (а,б,р,и, к, о,с).
Учитель

1. Плодове дерево, яке має жовтогарячий, солодкий на смак плід з великою кісточкою (абрикос)
2. Хребетна тварина з кінцівками у вигляді плавців і шкірою, вкритою лускою й дихає зябрами. (риба)
3. Культурна рослина, яка нагадує колосок вівса, але білого кольору. (рис)
4. Тварина, яку ще називають леопард (барс)
5. Харчовий продукт, який отримують із молока при його сквашуванні і відокремленні сироватки (сир)
6. Волосся у дівчинки, сплетене у довжину. (коса)
7. Вид спорту, в якому спортсмени наносять удари кулаками. (бокс)
8. Людина, яка ловить рибу, займається рибальством.(рибак)

Учень. Учися, мій друже, відмінником будь,
Люби і поля, і діброви!
І де б ти не був, де б не жив, не забудь
Своєї вкраїнської мови.

Учениця. Любіте нашу рідну мову,
Беріть до зброї гостре слово.
Ні. Не забули ще слов’яни
Шевченка заклик полум’яний.
О милозвучна наша мово!
О пісня мами колискова!
Тараса невмируще слово!

Всі разом.
Обіцяєм: Рідну Мову
Будем завжди шанувати!
Що почули - пам’ятати!
Ти - як зірка світанкова,
Українська наша МОВО!

Пісня «Мова єднання» Виконують учні

Вчитель. Наше свято завершується. Дякую, що сьогодні ви своїми серцями і душами відчули, яка красива та мелодійна наша мова. Вона - гордість українців усього світу. Бо ми нею розмовляємо, думаємо, пишемо,читаємо. Без неї не уявляємо так свого існування, як без України. Сподіваюся, що ви ще глибше відчули, який неоцінений скарб — наша мова і як її треба берегти. Отож вчіться, читайте й іноземні мови вивчайте. Лише одне запам'ятайте: ***своєї мови не цурайтесь! Дякую за увагу***